

Hensigten med alle disse Klager over Landsbyhaandværkerne og specielt Smedene begrundes med, at disse udplyndrer Befolkningen gennem Prisaftaler.

Mindretallet har derfor ønsket at af-æske Finansministeriet en Opgørelse over alle Landhaandværkere, specielt Smedemestrenes, skattepligtige Indtægter i Landdistrikterne, eventuelt Indtægter over 4 000 Kr., hvoraf det jo vilde fremgaa, om Landsbyhaandværkerne tilvender sig store Indtægter.

Flertallet nægtede imidlertid et saadant Spørgsmaals Fremme, hvilket meget maa beklages, da det kan befrygtes, at Landboforeningerne nu vedblivende vil søge at ophidse Befolkningen mod de nævnte Haandværksmestre.

Af det her fremførte fremgaar tilstrækkelig tydeligt, at den ene Del af det foreliggende Lovforslag er vendt mod Haandværksstanden, men den vil lige saa stærkt ramme de mindre handlende, der aldrig mere kan være sikre paa, at selv rimelige Prisaftaler overholdes.

Smudskonkurrencen præmieres mod Lovens Beskyttelse, saaledes som Landboforeningerne ønsker det udenfor deres egne Organisationer.

Men nu som før vender Lovforslagets haarde Haand nedad mod Arbejderne og deres Organisationer.

De strenge Bøde- og Fængselsstraffe er tiltænkt Arbejderne, der skal lammes af Loven, naar de vender sig mod deres værste Undertrykkere.

Mindretallet protesterer derfor vedblivende mod denne Lov som en Klasselov, der med Rette af Professor Vinding Kruse er stemplet som enestaaende i hele Verden. Loven er saa meget mere oprørende, som de danske organiserede Arbejdere aldrig har misbrugt deres Magt og paatvunget Samfundet store og ødelæggende Arbejdskrige.

I saa godt som alle europæiske Lande har man i de senere Aar lovgivet paa et helt andet Grundlag, idet man har indset Fagforeningernes store økonomiske og kulturelle Betydning og givet Love, der vær-

ner om Organisationsrettens og de kollektive Aftalers Gyldighed.

Mindretallet henviser i saa Henseende til den hollandske Lov af 24. December 1927 om Regler for kollektive Arbejdsoverenskomster.

Endvidere henviser vi til det tyske Riges Grundlov af 1919, hvori det hedder:

§ 159.

Foreningsfrihed til Værn og Fremme af Arbejdsvilkaar og økonomiske Betingelser er garanteret for enhver og i alle Erhverv. Alle Aftaler og Forholdsregler, som søger at begrænse eller hindre denne Frihed, er retsstridige.

§ 165.

Arbejdere og Funktionærer er berettigede til i Samarbejde og paa lige Fod med Arbejdsgiverne at medvirke saavel ved Fastsættelsen af Løn- og Arbejdsbetingelser som ved den økonomiske Udvikling af de produktive Kræfter

Arbejdernes og Arbejdsgivernes Organisationer og gensidige Overenskomster anerkendes.

Det forekommer Mindretallet, at det foreliggende Lovforslag bliver særlig betænkeligt for Danske, naar man ser hen til de ovenfor citerede Bestemmelser i den tyske Grundlov.

Det kan ikke være nogen Styrkelse for Danskheden i Sønderjylland, at man i Tyskland har slige frie Bestemmelser, der beskytter Arbejderne, og en Regering, der nylig i den store westfalske Konflikt tog stærkt Parti for Arbejderne, medens man her i Landet kun har Arbejdsløshed, Sult og strenge Straffe at byde Arbejderne paa denne Side Grænsen.

Mindretallet finder derfor, at det foreliggende Lovforslag kun er egnet til at ud- dybe Bitterheden mellem Klasserne her i Landet, øge Vanskelighederne for Arbejdsgiverforeningen og de samvirkende Fagforbund i Bestræbelserne for at skaffe Arbejdsfred og svække Sammenholdet mellem alle Rigets Borgere, hvorfor man indtrængende fraraader dets Vedtagelse.